24. jul. 1840

FAKTA

Dato:
24. jul. 1840

Sidetal:
Dagbog C, side 89-90

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKS1974-33

Omtalte personer:
Giudice
Alexander Herrmann
Albert Landerer

TRANSSKRIPTION

24de Fredag
Jeg gik om Morgenen ud og begynte at tegne det smukke Kors ved Veien[1] jeg [dvs. til] St Maria e Gjesu; da jeg var færdig, og der ikke var Tiid nok til at begynde at ma- •90• le gik jeg til Klosteret; dog dette skulle jeg have ladet være, da jeg alt iforveien var syg fra Tuuren igaar. Efter at have tilbragt en Deel af Tiden med Herman[2] og Landerer[3] i et lille Værtshuus om Middagen, og siden i selve Klosteret tog mit Onde saaledes til at jeg næsten mistvivlede om at kunne naae tilbage. Det lykkedes mig dog ud paa Eftermiddagen; men da jeg kom hjem var jeg ogsaa heel elendig, og mit inderligste Ønske var aldrig at være kommen hid paa denne Aarstiid, hvor man maae see de skjønneste Ting runt om sig uden at være istand til at faae noget paa Papiret. En underlig Længsel er der altid i mig efter det Bairiske Øl, naar jeg som idag føler mig svækket ved de stærke Brækninger. Intet synes mig da saa herligt som at leve i et friskt Bjergland, og naar man er tørstig nyde den herlige Drik; thi her er Intet hvormed jeg kan stille min sygelige Tørst uden at udsætte mig for at forøge mit Onde. At vor Stemning under disse Omstændigheder her ikke er synderlig god er derfor ganske naturligt. Dominicaneren Sig: Giudice[4] besøgte mig i Eftermiddag og bragte mig da ogsaa et Recomandations Brev til Supperioren i St: Maria e Gjesu vis jeg der vil arbeide; dog for det første vil jeg ikke tænke derpaa; mere tænke vi næsten paa saa snart som muligt at reise tilbage, dog ogsaa om dette kan man Intet bestemme, da ingen Dampbaad for det første komme hid.

---

[1] Jvf. maleriet Landevej ved Palermo, som Rørbye påbegyndte et par dage senere.

[2] Alexander Herrmann.

[3] Albert Landerer.

[4] Giudice.

Juli 1840.

21. Tirsdag. Iden morgen fulde jeg mig igjen saa vel, at jeg gik i St. Onofrio og malte der paa Tegning af Lodovico og jeg fik mig derfor saa en Kopiark med Pedre Benedice en af Stykmesterne der var meget fortrolig med Pedre og saadan noget. Om Eftermiddagen gjorde Rose og jeg en Tour ud af Porta Giorgio ind med Vognen og gik derfra gjennem, snorpe og saadan Vestvaniske Landskab. Det var det vel glad Tivoli og granit Kortil, som der forfaldes. Tilnatten kommer mig dumme Hard Hovedet uudholdelig til at gjøre ondt. Det lad jeg mere ergjelig, da behager det saa lidt mig for Eftergjøre for Vaeskelighed og saa Rosel med Lant fra Rø, ka Hjerte Hand Hun til at Aften undgjøre bestemmt i en Vestigje Kvarti vi Vaer ind. Det gik med Pres igjen ovre; men gjør imidlertid at Behold for blive ved begge Lagt for Bekjen. Min Fortrøst forøger saa derved, at jeg ikke Lad kom. Rø til Konalli: Det er Egentlig saadan Lotteri og for det at gaae ud i Langgaaen var det Gjøt jeg nu i Dumme Hard ikke Kan tale.

22. Onsdag. Jeg gik om Morgenen ud til Lappetimen, for jeg begyndte at tegne Hoe ogsaa i Pedre Arbeid Moral, for mat, morgen Lin alt for snart, at jeg ikke var saavel at jeg Lunne udrette Noget, og jeg begav mig derfor hjem. Jeg fandt Rose saa jeg at Hun var saa tilsyn. Jeg Tolgaa for i Fuurk med Fatter med Al muligt Gode og Klar dag fandt jeg det rejtigt at gaae hen til Gode Madam Sprenger for at faae den Afkaaren Beskjed af Fader Mand var nu saa Lossmen tilbage, og vi kan Salader, baad Dolgt, og om man Lille Fodsaa til det Bestillede nok for; jeg kjendte mig vi Rose ikke nogen Lommen til at trøste hertil, da jeg muligt blieve nødt til gaaet at afhente min Reise Pas Gard. Jeg blieve jeg ikke Ude ud; Han er ville det gaaet noget at finde Kaagen bort jeg ville maaske blive Fast fri, og saa at det Mytte at Reisen og Arbeid var, da det at tale saa og med Roses Tilbøjelighed angaar, da fik jeg ogsaa Gode Trøst om snarlig Befrielse af Madam Sprenger.

23. Torsdag. Rose var ud Morgenstund saavel at jeg kunde indtil at restituere og at tage en Tour med Hjem til Lap Gallo. Vi vorde altsaa forfra tidlig om Morgen og tilbage paa Vognen Dalt med Lappet dalt paa Nordsiden i det lille Malerisk bag by Monte Pelegrino, hvor vi i øvrigt Lun nogle naturlige Mentaa og man der ikke var paa at se saadanne Gjøre for Botten var imidlertid blevne berøvet, hvilket det tog Anledning til Lidt Latter fra de andre Fuk. Trøst Landerer, von Schwartzenbach, Herman og jeg indgjorde det indrig Dolgab, de Pappesit formodtes Gjøden det turde tage ud. Jeg og Hermann fik Lon mig igjen og saa jeg Hand ude paa Fuk Rose alt: Det var for Lidt.

24. Fredag. Jeg gik om Morgenen ud og begyndte at tegne det smukke Lille ved Porta S. Maria e Gesù, idet jeg var færdig, og der ikke var tid nok til at begynde Sma.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Juli 1840.

Om gik jeg til Klosteret; den ytte Sulle jeg kom lidt
over, da jeg alt i forveien var bleven ræd for Tuerne og gaar.
Han tilbragte den dal af Tiden med Overmen af Landsbyen
og alle Nabopræster om Fredagen, og siden i selve Klosteret
og vilde ikke ud af det, og troede imidlertid om
at komme naar tilbage. Det lykkedes mig den ene Ef-
termiddag; men da jeg kom hjem var jeg saa ræd
og gik indtil Natten naar alting var roligt og
kommer til saa ydmyg Overtid. Hvor ofte maatte
de Hjælende ting ryst om sig inden det var jo Dag til
at faae noget gjort. Det underlige var al den
alt i min efter det Hvirvlende alle, naar jeg saae den
falder min Hvile og de store Bekymrede, Natten Øjne
mig da saa herligt som at kom i et Skrifte Bjerglan-
ge naar man er trøstig under den herlige Vrid. Efter for
Natten forvandt jeg den Ville min Hjerte Tøjle under at
indsatte sig for at forøge mit Ondt. At var Stemning
under dette Omstændigheder for ikke er hinderlig
er derfor ganske naturligt. Dominicanerne lig: Giudice
beskjede mig i Eftermiddag og bragte mig da Tegnet af
Ophavsmandsfarvour bragt til Ingeniøren i S. Maria e
Gesù nu jeg der vil arbeide den for at finde vil
jeg ikke tabe dorgen. Men Tegnet er nødtvungen gaa saa
hurtig som muligt at vise tilbage, den ogsaa den ytte
Gen mean Natten bestemmes, da Ingen Udsigt er baar for
25 Den fjerde Sommer Fred.
Lørdag. For Gæstfrihed skyldes og fuldkommen
timeskuelse den hele aften, skaber trist forlib den allaa-
mod Aften fulde jeg min Datter, at jeg kunde gaae lidt ud af
Porten med Rose og Marianna, vi blev ledsagede de ogsaa
26 Søndag. Om Morgen gik jeg tidlig ud til Torvet, og gav
min Tid at vente; men, min Fader der var altid var, og
naar alle lik mere af Dig og de Forbigaaende Vir-
gjorvirkning. De Bekjendtskaber vi fidlist fortil var jeg alt
hjemme igjen til Middag, og kunne da Natten under forretage
min, da jeg nu ikke saae Fredagen vil indtille min fore at Ski-
gelse den Visite, og forlorede siden med Marianna og Rosa
vi ude var Dag til Aften inden for vore Vinduer paa Piazza
Marina, hvor vi nydte vor Ro.
27 Mandag. Fra Morgen til Middag malte jeg Studie min
Torvet, da jeg kom mødte jeg et ubeskjedent Brev fra Li-
stens Hjælper i Neapel hvori han henvisteder Madame Ferarjs
Dødsfald. Dette gjorde det saa ubehagelig Indtryk paa Rose, at hun
aldrig afbrød Gaaen om igen tilbage var tilbøjelig Bestemmelse min
Rejse og der ligge i Torvet, jeg kan troede ellers at tilbage
jeg ville Lotten gaae derfra. Den hele Gal i saa fatsaand
min Dannetilstand med hun sikre Ville Gaae jeg intet ville have gaae
Eftermiddagen gjorde vi en lang Tur ind af Porta Maggiore og